

[Viggo Starcke.]

i 1914. Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har siddet i det høje ting i 37 år og lavet ulykker. Det var hans idé med tvangsopsparing, med sparebeviserne, med afbetalingsloven, der har ruineret og slået en masse små firmaer ud. Det var hans idé med apotekerloven, der har lagt store vanskeligheder i vejen for medicinalvarefabrikationen. Det var hans idé med husholdningsrådet, der begyndte så småt, med 20 000 kr.; men senere tog man låget af, og udgifterne voksede til det 40-dobbelte i løbet af få år. Og det var det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaards idé med udbyttedelingen. Den har nu skabt nye muligheder for ny statsadministration, som nok skal vokse på samme måde som husholdningsrådet.

Hvis ikke det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard havde haft den dominerende indflydelse inden for det radikale venstre, havde den fulde grundskyld, med det flertal som findes, været gennemført i dag og så havde varedirektoratet og vareforsyningsloven hørt fortiden til, for den radikale folketingskandidat, professor Kjeld Philip, har udtrykkelig understreget, at det er vareforsyningsloven og varedirektoratet, der muliggør mange af de prisaftaler, som indgås, og som har et hovedansvar for, at Danmark ligger så lavt internationalt set i henseende til produktionsmæssig fremgang.

Jeg ved godt, at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard er tilhænger af folkestyre, men jeg tror, man må se i øjnene, at ved folkestyre forstår det ærede medlem, at 14 medlemmer her i tinget skal have en større indflydelse end de andre 165, og mellem disse 14 skal ét medlem have en større indflydelse end de andre 13.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har i 37 år gentagne gange siddet i en politisk nøglestilling uden nogen sinde at fremsætte forslag om gennemførelse af fuld grundskyld, sådan som det står i hans eget program, uden nogen sinde at fremsætte forslag om gennemførelse af fuld frihandel, sådan som det står i hans eget program. Og når det ærede medlem i dag sagde, at han havde rigtignok aldrig sådan som venstre og de konservative hindret gennemførelse af en lovgivning her i tinget, så passer det ikke. Det ærede medlem har netop været med til at hindre den lovgivning, som

kunne have hjulpet. Alt det andet har han været med til, og regningen præsenteres nu: en byrde til ungdommen, skatter på 8 milliarder kroner om året, en offentlig gæld på 8 milliarder kroner, som ungdommen skal forrente og hæfte for, en pantsætning af Danmarks samfundsskabte jordværdi på 8 milliarder, som fremtiden skal forrente og afdrage. Det er resultatet. Intet under, at vi er gået fra krise til krise.

Derfor vil jeg gerne sige følgende. Resultatet af dette valg kan blive noget uventet, for der findes endnu lydige og velorganiserede socialdemokrater, der findes mange stoute og trofaste venstremænd; der findes mange forkalkede konservative, og der findes mange forhornede radikale, men der findes ikke længere én eneste begejstret tilhænger af disse fire partier. Ude i den jævne befolkning er der en hunger efter noget at være begejstret for, og det, man kan byde dem, det er friheden, det er renheden og det er retfærdigheden. Derfor vil der ske noget nyt i dansk politik, hvis vælgerne ved næste valg placerer retsforbundet med en sådan indflydelse og en sådan styrke, at de grundlæggende problemer kan løses og man ikke længere behøver at spørge det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard.

Hans Schmidt: Ved slutningen af denne folketingssamling og ved optakten til en ny vil det være naturligt, at jeg kaster et blik tilbage på de forløbne 3-4 folketingsår og på den ærefulde opgave og det arbejde, som slesvigske partis vælgere har betroet mig at varetage i landets lovgivende forsamling.

I min første tale fra det høje tings talerstol angav jeg grundlaget for denne opgave og dette arbejde ved et citat af vedtægterne for det tyske mindretals politiske organisation, som de blev givet ved dennes stiftelse den 22. november 1945, og hvori det hedder:

„Som tyske nordslesvigere bekender vi os til ubetinget loyalitet over for den danske konge, den danske stat og den nuværende grænse, og vi tilstræber en ærlig fred i vor hjemstavn.“

Og jeg fortsatte således:

„Det er mig magtpåliggende at præcisere, at vi her ikke tænker på en rent formel loyalitet over for den danske stat og det danske folk, men at vi tilstræber et positivt forhold til den danske nabo og til